

Jeg er derfor i det store og hele, uden at dog alle Bestemmelserne tiltaler mig fuldt ud, tilfreds med, at der gives Offentligheden en vidtstrakt Adgang til samtlige Landets Kyster. Jeg tror ikke, de økonomiske Indgreb, der kan være Tale om, vil være væsentlige, og jeg tror, at Offentlighedens Interesse i at faa Adgang til Danmarks mange og smukke Kyster vil være overmaade stor.

Jeg er dog lidt forbavset over en lille Tilføjelse i Begyndelsen af Paragraffen, hvor der gøres en Indskrænkning i den Bestemmelse om Erhvervsvirksomhed, der er i den nugældende Lov, idet der tilføjes Ordene „saasom Skibsværft, Fabrik eller lignende“. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man har tilføjet det, for jeg synes ikke, at disse to Ord, selv med Tilføjelsen „eller lignende“, tilstrækkelig udtømmende angiver, hvilke Erhvervsvirksomheder der har Interesse i stadig at opretholde deres Adgang til Havet. Jeg kunde tænke mig, at f. Eks. Hoteller eller forskellige andre Virksomheder kunde have lige saa berettigede Interesser i at opretholde Ene-Adgangen til Kysten.

Men jeg er altsaa i det hele og store overmaade tilfreds med, at der i denne Lov gives den danske Befolkning den Ret, den bør have til at færdes ved Landets Kyster. Derimod mener jeg, at de økonomiske og retlige Momenter, jeg berørte for Skovejernens Vedkommende, gør det umuligt for det Parti, jeg tilhører, og for mig at gaa med til Bestemmelsen i Slutningen af § 24 om Anvendelse af Reglerne om Strandbredder paa nærmere angivne Søbredder. Jeg tror, Forholdene er langt mere komplicerede for de danske Søers Vedkommende end for Strandens Vedkommende. Søbredderne er langt mere økonomisk udnyttede, og der er heller ikke nær samme Grundlag for Krav fra Offentlighedens Side. Jeg vil derfor anse det for givet, at denne Bestemmelse i Slutningen af § 24 vil møde en oven i Købet overmaade stærk Modstand fra mange Sider her paa Tinge.

I § 27 findes en Bestemmelse, som ogsaa er blevet omtalt af de ærede Medlemmer, der har haft Ordet ved Behandlingen af denne Sag. Den Udvidelse af Retten til at forbyde Opstilling af Reklameskilte, som er en Følge af den ændrede Affattelse af Begyndelsen af § 27, finder jeg heldig. Der er ikke Tvivl om, at disse mange Reklameskilte har virket paa en saa kedelig Maade, at man fra Offentlighedens Side bør gøre alt for at blive af med dem. Jeg er dog for saa vidt noget forbavset

over, at man i 1917 er gaaet med til en Bestemmelse, der i al Almindelighed siger, at Forbudets Udstedelse ikke kan medføre Krav om Erstatning. Jeg forstaaer det meget vel, for saa vidt det vedrører Opstillingen af Reklameskilte, men jeg forstaaer det ikke for de allerede opstillede Skilters Vedkommende. Der synes jeg meget vel, der kunde have været Tale om berettigede Interesser for de paagældende Opstillere og Ejere, og jeg synes, den paagældende Bestemmelse har været lidt haard. Selv om det maaske er rigtigt at straffe de Folk, der vanhelliger Naturen, synes jeg dog, den straffer dem lovlig haardt, da de jo ikke kunde vide, at der vilde komme en Naturfredningslov med en saadan Bestemmelse.

De nye Regler for Fordelingen af Udgifterne tror jeg i det hele og store er klarere end de nuværende, medens jeg for Straffereglernes Vedkommende er noget forbavset over, at Tendensen i saa høj Grad gaar for Ejernes Vedkommende til Skærpelse og for Offentlighedens Vedkommende til Afsvækkelse af Bødernes Størrelse.

Jeg har nu ganske kort gennemgaaet nogle af Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil resumere det saaledes: Der er en Række af dets Bestemmelser, der uden Tvivl frembyder Fordele i Sammenligning med den nugældende Lov. Der er en hel Del Detailbestemmelser, der enten er paakrævede eller i alt Fald heldige, men der er enkelte Bestemmelser, navnlig i §§ 23 og 24, der gaar Ejernes Ret for nær, og vi fra konservativ Side vil ikke kunne bidrage til, at disse Bestemmelser faar Lovhjælp. Endvidere — og det fremgaar af de Bemærkninger, jeg har gjort om § 22 — vil vi Konservative ikke gaa med til, at Loven i for høj Grad paalægger det offentlige nye Udgifter til Administration. Derfor maa jeg igen udtrykke min Glæde over, at den højtærede Justitsminister ikke har fulgt Naturfredningsforeningens Forslag om Oprettelse af en kostbar og meget omfattende Fredningsdirektion. Jeg tror, det er overmaade heldigt, at den højtærede Justitsminister ikke er gaaet med til Oprettelsen af en hel Række nye Embeder og Kontorer, som vilde belaste Statskassen med store Udgifter. Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive gennemgaaet meget nøje i det Udvalg, der vil blive nedsat, og kan, bortset fra de Bestemmelser, jeg særlig har talt om, love en velvillig Behandling af det.

Niels Petersen: Det foreliggende Lovforslag betegner efter min Mening meget